

В. Є. Камінський

Пилатюк Назарій Ігорович

ПИЛАТЮК Назарій Ігорович (17. 01. 1987, Івано-Франківськ) — скрипаль, педагог. Син [Ігоря](#) й [Олени](#), брат [Анастасії Пилатюків](#). Кандидат мистецтвознавства (2014), доцент (2018). Народний артист України (2024). Лауреат міжнародних конкурсів скрипалів: імені Б. Которовича (Харків, 1999), імені М. Стріхаржа (Львів, 2002), імені К. Флеша (Угорщина, 2003); імені М. Лисенка (Київ, 2007), імені Ю. Янкелевича (м. Омськ, РФ, 2011). Закінчив Львівську музичну академію (2009) та аспірантуру при ній (2012; кл. І. Пилатюка). Удосконалювався в майстер-класах Р. Канетті, З. Брона, М. Фрішеншлягера, Й. Томашека. 2008—10 — концертмейстер і соліст симфонічного оркестру філармонії в м. Ополе (Польща), від 2010 — соліст симфонічного оркестру «INSO-Lviv». Від 2011 — у Львівській музичній академії: від 2018 — професор кафедри скрипки. Водночас від 2016 — соліст Національного будинку органної та камерної музики (Київ). Концертує в Австрії, Німеччині, Норвегії, Польщі, США, Угорщині, Фінляндії, Чехії, Швеції. У репертуарі — скрипкові твори Й.-С. Баха, Л. ван Бетговена, Й. Брамса, Б. Бріттена, Г. Венявського, А. Вівальді, В. Волтона, Д. Гарта, Е. Гріга, М. Карловича, Л. Мадоніса, В.-А. Моцарта, Н. Паганіні, С. Прокоф'єва, П. Сарасате, К. Сен-Санса та ін. Значне місце у концертній діяльності займає творчість українських композиторів. Особливу увагу скрипаль надає популяризації творчості львівських композиторів, зокрема М. Скорика (присвятив П. Концерт № 7 для скрипки та симфонічного оркестру), В. Камінського, Ю. Ланюка. Виступав із Національним шведським симфонічним оркестром радіо й телебачення, Національним симфонічним оркестром України, Національним камерним ансамблем «Київські солісти», камерним оркестром «Віртуози Львова», камерним оркестром Івано-Франківської філармонії, симфонічним оркестром Львівської філармонії та ін. Співпрацював з українськими ([Ю. Бервецький](#), [С. Бурко](#), [В. Кожухар](#), [Я.](#)

[Колесса](#), В. Плоськіна, В. Сивохіп, В. Сіренко та ін.) й іноземними (С. Сондецькіс, Б. Давідофф, З. Ріхерд, Г. Моссол, Г. Майсон та ін.) диригентами. Від 2008 виступає у складі камерно-інструментальних ансамблів, зокрема фортепіанного тріо «Київ» (разом із піаністом В. Винницьким і віолончелісткою Н. Хомою), із Квартетом імені Леонтовича, скрипалями О. Брусіловським, А. Пилатюк, Р. Кассіком, В. Заціхою, М. Ткачик, піаністом П. Довганем. Виконавський стиль П. вирізняється віртуозністю, що гармонійно поєднується з натхненним поетичним мисленням і образно-емоційним чуттям. Має записи на компакт-дисках.

Основні праці

Естетико-стильові засади скрипкових транскрипцій // Наук. збірки Львів. муз. академії. 2011. Вип. 25; Соціокультурний контекст скрипкових перекладів українських композиторів ХХ ст. // Музикознавчі студії: Зб. наук. пр. Лц., 2011. Вип. 8; Поняття інтертекстуальності і її значення для дефініції похідних жанрів у музикознавстві // Там само. 2012. Вип. 10; Скрипковий переклад у музиці ХХ століття в контексті естетики «стильової гри» (на прикладі Фріца Крейсlera) // Культура і сучасність: Альм. К., 2013. № 1; Скрипкова транскрипція у сфері камерного музикування (проблеми методології аналізу) // Наук. збірки Львів. муз. академії. 2013. Вип. 31; 2015. Вип. 34.

Рекомендована література

1. Молчанова Т. Династія // Дзвін. 2008. № 5—6;
2. Кияновська Л. Сьогодні в музиці головне не техніка, а особистість! // Укр. музика. Л., 2011. Ч. 1.

Бібліографічний опис:

Пилатюк Назарій Ігорович / В. Є. Камінський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-878944>. – Останнє поновлення : 8 жовт. 2024.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).